

Atlantic Council

تأثیر انتقاد از پوتین در سیاست‌های آمریکا

در ۲۵ می، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا انتقادات تندی را علیه بمباران عظیم و چندروزه روسیه در کی‌یف، اودسا و دیگر شهرهای اوکراین مطرح کرد. لحن ترامپ صریح بود و مستقیماً ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه را خطاب قرار می‌داد. ترامپ در گفت‌وگویی بدون برنامه‌ریزی قبلی با خبرنگاران درباره پوتین گفت: «من او را مدت‌هاست که می‌شناسم و همیشه با او کنار آمده‌ام اما او موشک‌ها را به شهرها می‌فرستد و مردم را می‌کشد و من اصلاً از این موضوع خوشم نمی‌آید.» او همچنین درباره وضع تحریم‌های بیشتر بر روسیه صحبت کرد.

ترامپ در ادامه این بیانیه خود در پستی در شبکه تروث سوشال با استفاده از عباراتی تند نوشت که پوتین «کاملاً دیوانه شده است... من همیشه گفته‌ام که او تمام اوکراین را می‌خواهد؛ نه فقط تکه‌ای از آن و شاید ثابت شود این درست است اما اگر این کار را بکند به سقوط روسیه منجر خواهد شد»

اتفاقات اخیر باعث شده برخی از ناظران بپرسند که آیا پس از هفته‌ها ابراز ناامیدی و درنهایت سازگاری با خرابکاری‌های کرملین، دولت ترامپ قرار است موضع سختگیرانه‌ای بگیرد یا نه. این یکی از محکم‌ترین بیانیه‌های ترامپ علیه پوتین در طی دو ماه گذشته است. همانگونه که حتی برای اعضای دولت آمریکا که به‌دنبال پایان حمایت از اوکراین بودند، واضح است که پوتین هیچ علاقه‌ای به پذیرش رویکرد ترامپ برای دستیابی به پایانی برای جنگ از طریق مذاکرات ندارد. ترامپ اظهارات مشابهی در اواخر آوریل و اوایل ماه می داشت که هر دو حاکی از وضع تعرفه‌های بیشتر بر روسیه بودند. مشکل اینجاست. انتقاد ترامپ از حملات روسیه درباره شهرهای اوکراین و پاسخ‌های منفی کرملین در مذاکرات صلح منجر به تحریم‌های جدید نشده است. همین هفته گذشته پس از تماس تلفنی طولانی با پوتین، که برای بار دیگر شروط آمریکا برای آتش‌بس را نپذیرفت، ترامپ نشانه‌هایی را از درخواست کرملین برای ادامه مذاکرات روسیه و اوکراین اعلام کرد. در نتیجه غافلگیرکننده نیست که پوتین حملات هوایی خود را در اوکراین افزایش داد. پوتین در پست تروث سوشال ترامپ که او را «دیوانه» خطاب کرد بدون شک آرامشی را احساس می‌کند چون او به ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین نیز به‌خاطر «مدلی که حرف می‌زند» تاخت: «هر چیزی که از دهن او بیرون می‌آید مشکل ایجاد می‌کند، من خوشم نمی‌آید و بهتره متوقف شود.» در این مقطع پوتین ترامپ را همانند دیگر رهبران غربی از زمان جنگ روسیه در گرجستان می‌بیند که نمی‌خواهند اقدامات سنگینی علیه حملات او نشان دهند.

آیا پوتین درست می‌گوید؟ بله، ترامپ در سه ماه گذشته متزلزل بوده است و در برخورد با ملاحظات عمومی قابل درک زلنسکی درباره کاخ سفید شدیدتر از ممانعت فعالانه پوتین از اهداف آمریکا بر خورد کرده است. ترامپ همچنین انتقاد قابل‌توجهی از روزنامه‌های دوست خود مانند نیویورک‌پست و وال استریت ژورنال و همچنین دست‌کم برخی از جمهوری‌خواهان کنگره دریافت کرده است. دان بیکن نماینده جمهوری‌خواه و چاک گراسلی، سناتور جمهوری‌خواه هر دو علناً از ترامپ خواستند تا اقدامات بیشتری علیه روسیه انجام دهد.

مومنوم به سمت «قانون تحریم روسیه ۲۰۲۵» است که از سوی سناتور لیندزی گراهام (جمهوری‌خواه، کارولینای جنوبی) و سناتور ریچارد بلامنتال (دموکرات، کانکتیکت) معرفی شد و حالا ۸۱ سناتور حامی پیدا کرده است. طبق گفته‌های جمهوری‌خواهان، کاخ سفید ارزشی را در ارائه این لایحه در آوریل به‌عنوان راهی برای فشار بر کرملین دید اما نمی‌خواهد هیچ اقدامی در قبال آن انجام دهد. با وجود بیش از ۸۰ حامی این لایحه به‌راحتی تصویب خواهد شد. در حالی که باید تماشا کرد که پس از اظهارات سختگیرانه‌تر ترامپ اتفاقی می‌افتد یا نه، اما زلنسکی با یادگرفتن از پوتین و کنترل اشتیاق خود برای انتقاد از سیاست کاخ سفید می‌تواند به خود و اوکراین کمک کند. پوتین در واکنش به انتقاد شدید ترامپ از ستیزه‌جویی روسیه، ترامپ را به‌شدت احساساتی خواند اما همچنان از تلاش‌های او برای صلح تشکر کرد. حتی انتقاد توجیه‌پذیر از سیاست آمریکا از سوی رئیس‌جمهور اوکراین حواس ترامپ را از مشکل واقعی پرت می‌کند.

ماموریت غیرممکن

بیرون کردن حماس و فلسطینی‌ها از غزه هدفی است که اسرائیل در تحققش موفق نخواهد بود

آرمین منتظری

دبیر گروه دیپلماسی و بین‌الملل

هدف جدید اسرائیل برای اشغال مجدد غزه، بحران انسانی در نوار غزه را بدتر کرده و حملات بیشتر حوثی‌ها به خاک اسرائیل را به دنبال خواهد داشت. دولت اسرائیل برای توجیه عملیات نظامی بی‌پایان خود، مجبور است غزه را به‌عنوان یک نهاد ژئوپلیتیکی فلسطینی نیز تضعیف کند، و همین امر می‌تواند چشم‌انداز انتخاب مجدد این کابینه را در سال ۲۰۲۶ تضعیف کند. در تاریخ ۴ مه، کابینه امنیتی اسرائیل طرحی را برای گسترش حمله نظامی علیه حماس، از جمله با فراخواندن هزاران نیروی ذخیره، دنبال کردن فتح کامل نوار غزه (از جمله اردوگاه‌های دست‌نخورده قبلی در شمال غزه) و تخلیه جمعیت غزه به جنوب، تصویب کرد. این طرح پیش از سفر برنامه‌ریزی‌شده دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، به خاورمیانه از ۱۳ تا ۱۶ مه رونمایی شد و دولت اسرائیل هشدار داد که اگر حماس گروگان‌های باقی‌مانده را قبل از سفر ترامپ آزاد نکند، اسرائیل حمله جدیدی را آغاز خواهد کرد. وزیر دارایی اسرائیل، بزال اسموتریچ، همچنین اظهار داشت که این حمله - که عملیات اربابه‌های جده‌عون نامیده می‌شود - کنترل دائمی اسرائیل بر بخش‌هایی از غزه را گسترش می‌دهد. علاوه بر این، کابینه امنیتی اسرائیل از سرگیری کمک‌های بشردوستانه محدود به نوار غزه را تصویب کرد که توسط سازمان‌های غیردولتی تحت کنترل اسرائیل به جای سازمان ملل یا سایر سازمان‌های خارجی نظارت خواهد شد.

از زمان فروپاشی آتش‌بس اسرائیل و حماس در اواسط ماه مارس، ارتش اسرائیل بر عملیات محدود در غزه، عمدتاً در اطراف شهر جنوبی رفح، متمرکز شده است تا مذاکرات به حماس را قطع کرده و این گروه را برای تسلیم گروگان‌ها و خروج از نوار غزه تحت فشار قرار دهد. اما حماس اصرار دارد که فقط در ازای مذاکراتی که منجر به خروج اسرائیل از غزه شود، گروگان‌ها را آزاد خواهد کرد. اسرائیل همچنین به تلاش است تا کشورهای را برای اسکان مجدد ساکنان غزه پیدا کند، زیرا اعضای راست افراطی دولت برای اسکان مجدد و اشغال دائمی این سرزمین تلاش می‌کنند. تنها اندونزی و اردن اعلام کرده‌اند که تعداد محدود و موقتی از پناهندگان آسیب‌پذیر فلسطینی را می‌پذیرند و حتی در آن زمان، اجرای این تعهد محدود بوده است؛ به‌طوری که طبق گزارش‌ها،

اردن تاکنون ۴۴ نفر از ۲۰۰۰ کودک بیمار و زخمی غزه‌ای را که متعهد به پذیرش آنها شده بود، پذیرفته است. تمرکز استراتژی اسرائیل در غزه از آزادسازی گروگان‌ها و جلوگیری از بازگشت حماس به حکومت، به اشغال نامحدود نوار غزه توسط اسرائیل تغییر یافته است. پس از حمله حماس در ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳، دولت اسرائیل در ابتدا متعهد به شکست و نابودی این گروه شبه‌نظامی فلسطینی شد، اما سیاست‌های خاصی را برای دستیابی به این هدف بیان نکرد و وضعیت نهایی نوار غزه تحت کنترل حماس را در هاله‌ای از ابهام قرار داد. برخی از مقامات اسرائیلی اظهار داشتند که نتیجه نهایی شامل ایجاد برخی مناطق حائل در داخل غزه و همکاری با مقامات فلسطینی برای جلوگیری از بازگشت حماس به قدرت خواهد بود، اما آنها نامی از فلسطینی‌هایی که در عوض غزه را اداره خواهند کرد، نبردند و دقیقاً مشخص نکردند که کدام مناطق نوار تحت کنترل اسرائیل باقی خواهد ماند. این عدم شفافیت نتیجه اهداف متفاوت جناح‌های رقیب در دولت بنیامین نتانیا‌هو بود: ملی‌گرایان راست‌گرا در حزب لیکود نتانیا‌هو پس از آنکه این حزب در سال ۲۰۰۵ غزه را تخلیه کرد، نمی‌خواستند آن را دوباره اشغال کنند، در حالی که سیاستمداران راست افراطی‌تر، به‌رهبری ایتامار بن‌گور، وزیر امنیت ملی و بزال اسموتریچ، وزیر دارایی، آشکارا از اشغال و اسکان مجدد غزه در کنار آواره کردن بسیاری، اگر نگوییم همه فلسطینی‌های غزه حمایت می‌کردند. این اهداف همچنین با هدف بسیار محبوب بازگرداندن گروگان‌ها به اسرائیل در رقابت بود، که اسرائیل را مجبور کرده است تا در جنگ با حماس توقف ایجاد کند. با این حال، انتخاب ترامپ (که نسبت به سلف خود، جو بایدن، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، سرسخت‌ترین طرفدار اسرائیل است) به عناصر راست افراطی‌تر دولت اسرائیل در استدلال‌های سیاسی دست‌بالا داده است، زیرا اکنون نگرانی کمتری در مورد واکنش منفی ایالات متحده و انگیزه بیشتری برای رویکرد جدید به غزه وجود دارد، زیرا استراتژی جنگی فعلی اسرائیل مبنی بر مانورهای اندک در آزادسازی گروگان‌ها یا حماس شکست خورده است.

آتش‌بس ژانویه-مارس به‌طور گسترده توسط ملی‌گرایان اسرائیلی به عنوان یک فاجعه تلقی می‌شد، تا حدی به این دلیل که به حماس فضای لازم برای تجدید تسلیحات و سازمانده‌های مجدد را داد و تا حدی به این دلیل که حماس از آتش‌بس به عنوان یک پیروزی تبلیغاتی استفاده کرد. ماه‌های پس از حمله ۱۷ اکتبر، سیاستمداران و ناظران مخالف اسرائیل خاطرنشان کردند که دولت نتانیا‌هو فراتر از آزادی گروگان‌ها و برکناری حماس

از قدرت، نتوانسته است یک طرح جامع پس از جنگ برای غزه تدوین کند. پیش از حمله ۱۷ اکتبر حماس، احزاب راست افراطی اسرائیل به‌طور مداوم از خروج سال ۲۰۰۵ از غزه انتقاد کرده و در مواجهه با جنگ‌های موشکی مکرر بین اسرائیل و حماس در طول دهه ۲۰۱۰، برای اشغال مجدد نوار غزه تلاش کرده بودند. در طول سفر نتانیا‌هو به ایالات متحده در فوریه ۲۰۲۵، ترامپ پیشنهاد داد که به‌طور بالقوه فلسطینی‌ها را از غزه خارج کند تا این سرزمین جنگ‌زده را بازسازی و احیا کند. این اولین باری بود که یک رئیس‌جمهور ایالات متحده، انتقال جمعیت را به‌عنوان یک سیاست عملی ممکن برای پایان دادن به چرخه خشونت اسرائیل و فلسطین در غزه پیشنهاد می‌کرد.

اگر حماس و اسرائیل نتوانند به توافقی برای آزادی گروگان‌ها دست یابند، این احتمال را ایجاد می‌کند که حمله جدید اسرائیل در هفته‌های آینده آغاز شود، و این حمله محرک‌های سیاسی برای کمپین حوثی‌ها علیه اسرائیل را ایجاد می‌کند. پیشتر نیز حماس به ضرب‌الاجل اسرائیل مبنی بر آزادسازی گروگان‌ها تا قبل از سفر ترامپ به منطقه تن نداد، با توجه به تغییر رسمی در اهداف جنگی اسرائیل، شبه‌نظامیان حماس دلیل اندکی برای باور به این مسئله دارند که آزادی گروگان‌ها مانع از پیشروی اسرائیل برای اشغال کل غزه خواهد شد. پس از گذشت این مهلت، احتمالاً طول خواهد کشید تا چندین کمپین مرحله‌ای را برای فتح نوار غزه انجام دهد. چنین کمپینی احتمالاً با عملیات در شمال غزه که پر جمعیت است آغاز می‌شود و پس از آن کمپین‌های بیشتری برای بیرون راندن جمعیت غزه از مناطق مسکونی و دادن زمان به ارتش اسرائیل برای پاکسازی زیرساخت‌های غیرنظامی و تخریب تونل‌های حماس انجام خواهد شد. این کمپین‌ها احتمالاً غیرنظامیان فلسطینی بیشتری را به کشتن خواهد داد و دسترسی آنها به کمک‌های بشردوستانه حیاتی را بیشتر محدود می‌کند. تأثیر این حمله بر فلسطینیان غزه، موضع سیاسی ایران در همبستگی با فلسطینی‌های غزه را تقویت خواهد کرد و احتمالاً حوثی‌ها نیز حملات مکرری به اسرائیل انجام خواهند داد. در سایر نقاط جهان، حمله گسترده اسرائیل به غزه، محرک‌های اعتراضات در غرب را که خواستار انزوای سیاسی و اقتصادی اسرائیل هستند نیز تقویت خواهد کرد.

در آوریل ۲۰۲۵، نیروهای دفاعی اسرائیل (IDF) تخمین زدند که تنها ۲۵ درصد از سیستم تونل‌های زیرزمینی حماس در غزه نابود شده است. این نشان می‌دهد که ارتش اسرائیل معتقد است که یک کمپین طولانی و گسترده برای از بین بردن تونل‌های

